Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 113 (1863) ♦ Середа, 17 червня 1998 року ♦ Ціна договірна

Бюджетники всіх організацій, скорочуйтесь!

До 1 січня 1999 року чисельність співробітників бюджетних установ України, що фінансуються з державного і місцевих бюджетів, буде скорочено на 111 272 чоловіки, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі Кабінету міністрів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Вирок екс-президентові «Бласко»

У Миколаївському обласному суді завершено розгляд справи колишнього керівника судноплавного концерну «Бласко» (ЧМП) Павла Кудюкіна. Підсудному оголошено вирок: 10 років ув'язнення з конфіскацією належного йому майна та коштів на відкритих ним валютних рахунках. Суворість покарання обумовлена сукупністю скоєних ним злочинів, серед яких крадіжки державного майна в особливо великих розмірах, скуповування у свою власність кількох квартир коштом «Бласко», безкоштовна передача комерційним структурам кількох автомобілів — власності пароплавства. Задоволено позов ЧМП щодо стягнення з П. Кудюкіна 530 тисяч гривень на відшкодування завданих ним пароплавству матеріальних збитків. Разом з екс-президентом «Бласко» у справі проходили троє комерсантів, які скуповували для нього житло на підставну особу. Їм також винесено відповідні вироки, однак від покарання звільнено у зв'язку з амністією.

Парламентська хроніка

Пошуки компромісу тривають

Ранкове та денне засідання 16 червня

Робота узгоджувальної ради фракцій тривала і на початку сесійного дня. Нарешті депутати вчасно приступили до виконання своїх обов'язків. На розгляд сесії узгоджувальна рада винесла насамперед проект постанови про зміни в Регламенті. Зокрема, пропонувалося змінити положення статті, відповідно до якої Голова законодавчого органу опісля негативного голосування щодо кандидатур своїх заступників мав вносити нові кандидатури.

(Закінчення на 2-й стор.).

Ризикни — і будеш з хлібом

Через місяць на поля господарств Миколаївської області мають вийти зернові комбайни. З нинішнім урожаєм у селян і тих, хто вклав кошти у посівну кампанію, пов'язані великі надії. Президент корпорації «Агросервіс» Ярослав Гацура ***(на знімку)*** *майже щодня об'їжджає поля в Баштанському і Жовтневому районах, щоб знати, як дозрівають хліба, і визначити, яку стратегію обрати на жнивах. Це одна із структур, яка не тільки вирощує зернові й технічні культури, а й створює в області потужні пункти прокату сучасної техніки.*

— Якщо не завадить погода, будемо і з хлібом, і з соняшником, — зауважує Ярослав Тимофійович.

Та за будь-яких умов, за словами заступника начальника сільського обласного управління сільського господарства і продовольства В. Ковальського, область розрахована на отримання двох мільйонів тонн зерна. 25 елеваторів і хлібоприймальних пунктів Миколаївського обласного підприємства Державної акціонерної компанії (ДАК) «Хліб України» вже готові хоч зараз прийняти не менш як 700 тисяч тонн зерна нового врожаю.

(Закінчення на 8-й стор.).

Врожай-98

ПЕРШИЙ УКІС... ПРОСПАЛИ

На Вінниччині, за прогнозами спеціалістів, цього року не доберуть щонайменше третини врожаю багаторічних трав

Однією з причин, вважають фахівці відділу кормовиробництва обласного управління сільського господарства і продовольства, є запізнення з першим укосом.

— Тільки недбайливий, — каже начальник цього відділу Василь Атаманенко, — може косити трави вже у фазі їх цвітіння. У нас, на жаль, це роблять у багатьох господарствах. На якісне сіно годі й сподіватися...

У деяких районах косарі, щоправда, запізнилися не з власної вини: дався взнаки відомий дефіцит пального. В інших, як ось у Жмеринському, Піщанському, Немирівському, таки проспали. Забули селяни прописну істину: найкраще сіно — скошене рановранці.

P.S.

○ Уряд України виділив 19,4 млн. грн. на закупівлю за кордоном вугілля.

○ З початку року на українських підприємствах внаслідок нещасних випадків загинуло 649 чоловік.

Парламентська хроніка

Пошуки компромісу тривають

(Початок на 1-й стор.).

Під час дискусії депутати внесли також низку інших пропозицій.

Так, депутат член фракції Комуністичної партії Володимир Моісеєнко запропонував проголосувати за керівництво Верховної Ради в пакеті. Цим здивував не тільки депутатів, а й журналістів.

Щоправда, частина депутатів, яку репрезентував член депутатської групи «Реформи-Центр» Михайло Сирота, вважали, що Регламент дозволяє висувати будь-які кандидатури, а тому запропонував відхилити цей проект як неприйнятний.

Член фракції СДПУ(о) Віктор Медведчук категорично заперечив цю тезу і переконливо довів, чому треба внести ці зміни.

Врешті, конституційною більшістю (319 голосів) сесія змінила вищезгадану норму Регламенту. Водночас народні депутати прийняли постанову, відповідно до якої відтепер висунення й обговорення претендентів на посаду Голови Верховної Ради проходитиме за скороченою процедурою.

Отже, крок за кроком депутати зближують свої позиції. Схоже, робота узгоджувальної ради фракцій починає давати перші плоди.

Олександр Мороз запропонував висунути кандидатури на посаду Голови Верховної Ради. Однак жоден з промовців не назвав конкретного прізвища. А фракція «Громади» висунула кілька пропозицій. Так, громадівці пропонували не робити перерву до обрання керівництва парламенту, провести рейтингове пакетне голосування, замінити членів узгоджувальної ради фракцій. Однак спільної точки зору депутатам знайти поки що не вдалось. А тому сесія зробила перерву для роботи узгоджувальної ради фракцій. Сесія також доручила голові тимчасової депутатської робочої групи Олександру Бандурці сформувати комісію для роботи над бюджетною резолюцією 1999 року.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Не треба обирати кого завгодно

У понеділок, 15 червня, після тайм-ауту в роботі ВР пройшло засідання узгоджувальної ради фракцій. Відбулися переговори наодинці лідерів фракцій НДП і КПУ Анатолія Матвієнка і Петра Симоненка за посередництва Олександра Мороза.

Як зазначив у своєму коментарі Олександр Олександрович, народні демократи категорично відмовилися підтримати на виборах Голови Верховної Ради будь-яку кандидатуру лівих.

Після засідання узгоджувальної ради наш оглядач узяв інтерв'ю в координатора фракції СДПУ(о) Євгена Марчука.

— Ми з самого початку пропонували сісти за стіл переговорів і знайти, скажемо так, узгоджувальний список, якщо боїмося слова пакет, перших трьох посадових осіб парламенту. Наші опоненти, якщо пам'ятаєте, категорично виступали проти, звинувачуючи нас у всіх смертних гріхах.

Але потім голосування показало, що ми мали рацію. Тепер ліві знову висувають (про це сказано) кандидатуру Симоненка. Це, по суті, заводить подальшу роботу у глухий кут. Бо Петро Симоненко вже п'ять разів брав участь у виборах. І щоразу не піднімався вище 200 голосів. Отже, узгоджувальна рада фракцій продовжить роботу, але якщо з лівого флангу знову запропонують Симоненка, то, я думаю, реакція чотирьох фракцій буде адекватною такому крокові.

Далі. Сьогодні було названо кандидатуру Плюща. Саме з боку цих чотирьох фракцій. Комуністи сказали однозначно: вони не підтримують цієї кандидатури. Вони також проти принципу взаємного узгодження всіх трьох кандидатур, простіше кажучи, проти пакета.

Щоправда, сторони домовилися про внесення змін до Регламенту, щоб розблокувати принцип, відповідно до якого Голова Верховної Ради не може висувати на посаду заступників двічі одну й ту саму кандидатуру. Це конструктив, якого нині досягнуто. Однак ще треба, щоб завтра за нього проголосували.

Другий позитивний момент: фракції глибше і докладніше з'ясували позиції одна одної, провівши консультативні бесіди.

— А де гарантії того, що чотири фракції дотримають слова? За підрахунками політологів, 2 червня, під час голосування за кандидатуру Леоніда Кравчука, десь від 50 до 60 депутатів правоцентристських фракцій не голосували за нібито узгодженого кандидата.

— Такої стовідсоткової гарантії немає ні в кого. Це означає, що треба контролювати кожного депутата, проводити якусь ревізію. А це майже неможливо. Тому ризик такий є. І за Симоненка голосували не всі ліві: щоразу результати голосування були різні.

Але якась ступінь домовленості, взаємної довіри має бути. Інакше тоді взагалі нічого не можна буде вирішити.

— А чим зумовлене рішення фракцій об'єднаних соціал-демократів і зелених утворити координаційну раду?

— Воно зумовлене тим, що дві наші фракції під час процедури голосування і виборів Голови Верховної Ради виявилися найближчими одна до одної і за баченням ситуації, і за підходами до розв'язання проблеми, і за ставленням до механізму блокування.

Ми виходимо з того, що треба рухатися вперед, не повторюючи один і той самий прийом. Обидві наші фракції висловили цілий ряд конкретних пропозицій, можна навіть сказати вимог, виходячи з того, що в різних варіантах кандидатур на Голову Верховної Ради наших представників немає. Ми побачили, що можемо домовитися про єдність наших дій, мати ситуативну чисельність за 50 голосів, яка може впливати на ситуацію і, відверто кажучи, змусить інших рахуватися з нашою позицією серйозніше, аніж це могло здаватися раніше.

І останнє. У принципі, і політичні платформи в наших фракцій і політичних партій дуже близькі. І навіть сам склад фракцій такий, що дозволяє швидку співпрацю. А найголовніше те, що ми бачимо далеку перспективу нашої співпраці.

— Євгене Кириловичу, чимало аналітиків і політологів вважають вашу кандидатуру найкомпромісніпюю, яка може задовольнити обидва фланги парламентського спектра.

— Я не буду ініціатором постановки такого питання...

— Але ж є фракція СДПУ(о), є фракція зелених...

— То інша справа. Але я особисто не буду ініціатором постановки такого питання...

— Але ви не відмовитеся?

— Це потім треба буде все аналізувати заново...

— Зрозуміло, вам від своєї попередньо заявленої позиції відмовлятися не хотілося б... Як ви вважаєте, Президент здатний якщо не розпустити, то призупинити діяльність парламенту і провести референдум про зміни й доповнення до Основного Закону?

— Така версія «ходить» по Україні. Але, вважаю, вона не має конституційної основи. Тому що призупинення діяльності Верховної Ради — це все-таки майже те саме, що розпуск. А Верховна Рада працює і паралельно з обранням Голови вирішує інші питання. Може, не так ефективно, але вона все-таки працює.

Знаєте, я не прихильник того, щоб обирати кого завгодно, аби тільки скоріше. Деякі політичні партії і політичні лідери саме на це і розраховують.

Вийти з цієї ситуації можна тільки за допомогою компромісу. Тільки компромісу.

Розмову вів
Володимир КОРОЛЮК.

Зупинити переслідування преси!

Відкритий лист до Прем'єр-міністра України Пустовойтенка В. П.

Шановний Валерію Павловичу!

Коли Верховна Рада України, захищаючи від розправи газету «Правда Украины», назвала факт його справжнім іменем «заборона», міністр інформації України З. Кулик обурювався, що це неправда, що це обман, адже міністерський наказ — лише про «призупинення» виходу газети.

Пройшов певний час, і широка громадськість України переконалася, що висновки та оцінки парламенту були цілком справедливими і точними.

Колектив редакції «Правды Украины», хоч і не визнав протизаконних рішень Мініформу та ряду інших відомств, все-таки змушений був виконати і чітко виконав усі вимоги, сформульовані в цих рішеннях. Жодних змін, однак, не відбулося. Більше того, навіть після виконання редакцією нових, додаткових вимог і надвимог Міністерства інформації України, а також після визнання Арбітражним судом м. Києва незаконності штрафу, накладеного на редакцію податковою адміністрацією, вихід газети не відновлюється.

Отже, все-таки йдеться про цілеспрямовану жорстку лінію виконавчої влади, підкріплену діями деяких органів прокуратури і суду, націлену на заборону опозиційних, інших невгодних засобів масової інформації.

Продовження цієї лінії бачимо в нових фактах «призупинення» виходу газет, навколо яких давно згущувалися хмари владного гніву і невідворотність незаконної заборони яких виразно прогнозувалась у суспільстві.

Змушені були, приміром, перервати свій випуск «Всеукраинские ведомости», як здавалося самій редакції газети, лише на місяць. Та вже понад два місяці під організованим тиском триває це «призупинення», і кінця-краю йому не видно.

3 червня 1998 року про вимушене «тимчасове припинення» випуску заявив трудовий колектив опозиційної газети «Політика».

Майстри технології розправи над незалежними засобами масової інформації, щоправда, вже не повторюють у повному обсязі й послідовності раніше використаного набору репресивних заходів. Приміром, не вдаються до цинізму і безглуздості самовикривальних кулівських наказів, прагнуть діяти більш приховано.

Однак головне все одно оголюється.

На прикладі останньої фактичної заборони «Політики» знову виявляється неминучість при цьому тотальних перевірок, які першою починає податкова адміністрація, оперативно організованої облоги газети із введенням в дію уже «гартованих» у боях з пресою «Укрпошти», видавництва «Преса України», деяких інших структур державної демократії.

Цілком проглядається, як і раніше, орган, на який покладено координацію репресивних заходів. Це все те саме «міністерство правди» оруеллівського типу, яке офіційно йменується Міністерством інформації України. Хоч воно й не видає тепер, як уже відзначено, вирішальних наказів, у ньому неодмінно знайдеться свій «професіонал», який не втримається, щоб не виставити вуха з-за куліс. У випадку з «Політикою» так і сталося: на недавньому українофранцузькому семінарі «Свобода слова в Україні і в світі» заступник міністра інформації Олег Бай цілком відверто освідчився в своєму різкому неприйнятті опозиційного видання. Освідчення О. Бая якраз і передувало фактичному закриттю газети менш ніж через тиждень.

Шановний Валерію Павловичу!

Викладаючи наведені вище факти, ми майже не ставимо на те, що вони Вам не відомі і що Ви абсолютно не ознайомлені з системою, методикою і технологією розправ над засобами масової інформації і журналістами. Однак, коли маємо хоча б найменший сумнів, не можемо не скористатись можливістю порозумітися з урядом, розкрити своє бачення ситуації його керівникові.

Та й навіть якби у нас зовсім не було сумнівів у причетності самого Кабінету міністрів України до закриття опозиційних і критично настроєних до влади газет, все одно звернулись би до Вас особисто у сподіванні на заявлене Вами конструктивне прагнення до порозуміння і взаємодії з законодавцями, на Ваш виважений підхід до проблем і здатність до коригування урядових дій.

Просимо Вас уважно вивчити все викладене в нашому листі, уяснити загострення загрози свободі слова в Україні і водночас її інформаційному суверенітету та покласти край негативному розвиткові подій в інформаційній сфері, який відбувається з ініціативною участю певних урядових структур.

І першою ластівкою надії могло б стати Ваше особисте втручання в хід подій задля припинення облоги газети «Політика».

Чекаємо на Ваше реагування.

З повагою
народні депутати України

АЛЕКСЕЄВ В. Г., БОКИЙ І. С., БРОДСЬКИЙ М. Ю., ГМИРЯ С. П., МИГОВИЧ І. І., МІШУРА В. Д., НІКОЛАЄНКО С. М., ПОНЕДІЛКО В. І., ПОНОМАРЕНКО Г. Г., ЧАЙКА В. В.

Бюджетники всіх організацій, скорочуйтеся!

(Початок на 1-й стор.).

Згідно з урядовою постановою міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади, а також Національній академії наук доручено до 1 жовтня 1998 року на 1,5 % скоротити чисельність працівників бюджетних установ, що входять у сферу їх управління і фінансуються з держбюджету.

До 1 січня 1999 року їх чисельність має бути скорочено на 3 %.

У таких самих обсягах Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним державним, Севастопольській і Київській міським держадміністраціям доручено скоротити чисельність співробітників бюджетних установ (окрім працівників загальноосвітніх шкіл), що фінансуються з місцевих бюджетів.

За даними на 1 січня 1998 року, загальна кількість співробітників бюджетних установ, що фінансуються з державного і місцевих бюджетів, становила 3,765 млн. чоловік.

У прес-службі відзначили, що скорочення не торкнуться Збройних сил України, інших військових формувань і Служби безпеки, чисельність яких затверджується Верховною Радою.

У серпні 1998 року планується скорочення апарату Кабінету міністрів України на 65 чоловік. За даними на 10 червня, в апараті Кабінету міністрів працюють майже 650 чоловік.

З позицій монополізму і відомчих інтересів

ПРОЧИТАВ у газеті «Хрещатик» (16 квітня 1998 року) виклад повідомлення прес-служби Держкомзв'язку про чергове підвищення тарифів на послуги телефонного зв'язку, абсурдне трактування причин цього і не міг не взятися за перо.

Приміром, такий «пасаж»: «Змінено тарифи на міжміські та міжнародні телефонні розмови. Зокрема, з 1 квітня всім категоріям споживачів довелося платити за телефонний дзвінок в межах області вже 11 копійок за хвилину, по Україні, відповідно, вдвічі більше. Пояснюють прийняття такого рішення використанням квартирних телефонів за службовим призначенням».

Даруйте, а як це встановити? Невже шляхом підслуховування чи прослуховування? Іншого ж просто бути не може.

Але абсурд в іншому. Може, державі в цілому було б навіть вигідніше, щоб і за старими тарифами споживачі частіше вели службові розмови з квартирних телефонів і розплачувалися за них із власної кишені? Може! Хоча для чого Держкомзв'язку замислюватися над загальними вигодами держави, коли є цілком певний шлях — монопольним підвищенням тарифів з сумнівною мотивацією, нічого не роблячи для вдосконалення своєї роботи, здобути немалі нові корпоративно-відомчі вигоди.

Абонплата нині — лише за те, що телефон у квартирі стоїть, без використання і обслуговування. Особливо це б'є по ветеранах війни, «чорнобильцях», інших заслужених пільговиках, і, по суті, зводить нанівець мізерні пільги, вони ж бо поширюються тільки на абонплату, а не на користування телефоном. І я не здивуюся, коли Держкомзв'язок оголосить, що це справедливо, бо старі, хворі, напівголодні люди не життєво важливі розмови ведуть, а теревені розводять або комерційні проблеми вирішують, де можна... дешевше придбати кілограм цукру і кілограм гречки.

Згадую показане влітку минулого року телебаченням масове відомче знущання з людей похилого віку у зв'язку із запровадженням окремих абонентних книжок для власників телефонів, яке голова Держкомзв'язку Д. Худолій пізніше пояснив так: «... Впровадження нової системи розрахунків із споживачами послуг на Центральному телефонному вузлі м. Києва було організовано не на належному рівні». А ось іще документ. Квитанція на грошовий переказ у сумі 69 грн. 75 коп. Поштові накрутки плати за переказ становили 9 грн. 7 коп., або понад 13 відсотків.

Скажіть, коли раніше були такі поштові побори в нас і чи є вони ще десь у світі нині?

Або взяти, приміром, недавню історію блискавичної різновідомчої операції проти газети «Правда Украины». В ній, мабуть, «Укрпошта» добровільно виявила ініціативу. В усякому разі, її керівник М. Шевченко доводив, що примусу не було і «Укрпошта» діяла в межах закону. Але навіть у цьому випадку не втримався, щоб не поскаржитися на долю. Свого офіційного листа до Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України М. Шевченко закінчив проливанням сліз та «високою» думкою про копійку: «Збитки, які очікуються об'єднанням від припинення доставки газети «Правда Украины» передплатникам, становитимуть 2412162 грн., в т. ч. 780180 грн. — сума витрат на виконання технологічних операцій, пов'язаних з анулюванням передплати на газету і поверненням передплатних сум передплатникам».

Як відомо, з 1 січня 1998 року Законом України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» передбачені певні відшкодування втрат «Укрпошті» від зниження тарифів на доставку передплатних видань.

А «Укрпоштою», незважаючи на прийняття нових норм, визначених Законом «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», нав'язується партнерам стара система тарифів.

В листі до комітету, непоступливо відмовляючи в підтримці одній конкретній газеті, М. Шевченко пише: «Тарифи на розповсюдження газети «Ильичевец» у 1998 році розраховані на основі фактичних витрат Маріупольського міського підприємства зв'язку на розповсюдження періодичних видань у III кварталі 1997 року. Редакція та Маріупольський міський вузол зв'язку уклали договір на передплату та доставку газети «Ильичевец» у 1998 році за тарифами, які визначені за собівартістю, що склалась у III кварталі 1997 року».

Он як! Нового закону наче й у природі не існує.

Разом з тим, від «відшкодування» незазнаних збитків у Держкомзв'язку не відмовляються. Більш того, Д. Худолій доводить, що виділених коштів «відшкодування» замало. У згаданому його листі написано чорним по білому: «Що стосується збитків підприємств поштового зв'язку у 1998 році, то за попередніми підрахунками вони становитимуть близько 40 млн. гривень, у той час як у бюджеті на 1998 рік передбачена компенсація лише у розмірі 4 млн. грн...».

Очевидно, не варто заперечувати, що збитки у підприємств поштового зв'язку таки є. Але від чого вони? Від уведення нового закону їх ще немає. Тоді від чого? Від власної неякісної роботи, від нерозпорядливості?

Винахідливості в поліпшенні роботи і якості послуг, вдосконаленні організації праці, підвищенні рентабельності у Держкомзв'язку дуже мало. Але щоб здерти з людини зайву копійчину, її вистачає. Скажімо, законодавець, виходячи з того, що жодна оплачувана операція не відбувається без документальної підготовки і оформлення, записав: «Тарифи на доставку періодики не можуть перевищувати 40 відсотків собівартості одного примірника передплатного видання». Так знаєте, що вигадали націлені лише на одне мудреці з Держкомзв'язку? Вони заявили, що збір замовлень на передплату і її документальне оформлення до складу операцій з доставки передплаченої періодики не входять. Якби це домагання пройшло, то Держкомзв'язку, фактично, міг би встановленням окремих і не обмежених законом тарифів на документальну підготовку і оформлення передплати звести нанівець виведену цим законом допомогу передплатникам і пресі. І водночас отримувати «компенсацію» за формальне зниження тарифів на доставку.

Інша вигадка: неможливо, мовляв, робити тарифи залежними від собівартості виробництва періодики. Редакції цього не показують, і тариф обчислити неможливо. Треба «забезпечити питому вагу цієї послуги (розповсюдження преси) у розмірі 40 відсотків від передплатної вартості видання», — доводить Д. Худолій Кабінету міністрів України.

До речі, вище читач міг побачити, як задля того, щоб відмовити в допомозі газеті, керівник «Укрпошти» жонглює навіть рівнем поквартальної собівартості.

Якось Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації зробив низку зауважень і претензій до Держкомзв'язку, наводячи конкретні приклади незадовільного ставлення поштовиків до людей і до власних службових обов'язків. Зізнаюсь, що, працюючи в комітеті і беручи участь у підготовці листа до Держкомзв'язку, я використав один приклад із власного досвіду. Передплатив на 1997 рік для онука журнал «Український детектив». Жодного номера не отримав. Грошей назад — теж (раніше повертали навіть без нагадувань). Дружина пішла на пошту з'ясувати, що й до чого. Їй відповіли, що нічого не знають, порадили дізнатися в редакції журналу, а як вдасться, то й «нам скажіть, у чому річ». І от, коментуючи цей випадок, Д. Худолій у відповіді комітету пише: «Факт, на який вказується у листі, є наслідком недобросовісного ставлення до виконання своїх службових обов'язків деякими працівниками поштового зв'язку. Після отримання цієї інформації з Вашого листа підприємство «Київпошта» вжило відповідних заходів».

Це написано 3 березня 1998 року, але про вжиті «відповідні заходи» й досі не знаю. Навіть ніхто не вибачився за цинічну «пропозицію» здобути інформацію і озброїти нею самих зв'язківців.

Кільце навколо преси стискається. Судіть самі. Ще 7—8 років тому, за даними економістів Мінінформу і самих газетярів, вартість доставки преси передплатникам становила 3—7 відсотків від загальної собівартості її виробництва і розповсюдження і була чи не найнижчою в світі. Нині, за авторитетними свідченнями, в ФРН ця частка становить 20%, у Франції — 15%, у Швеції —10%. У нас вона сягнула 70 відсотків!

Ніде в цивілізованому світі немає і не може бути, щоб вартість доставки преси значно перевищувала вартість виробництва інтелектуального творчого продукту. Не було б такого продукту взагалі, то й доставляти нічого не довелося б поштовикам. Вони «залежні» від працівників друкованих ЗМІ. А платять за цю «залежність» саме засоби масової інформації і передплатники. До того ж, платять усе більше за не вигідну для себе, але вигідну поштовикам «раціоналізацію» їхньої роботи.

Ми вже забули про ранкову доставку газет. Д. Худолій пояснює: «... у зв'язку зі зменшенням за останні роки загальних передплатних тиражів періодичних видань, а також обсягів доставки поштових відправлень, підприємства поштового зв'язку стали фінансово неспроможні здійснювати ранкову доставку преси».

Отже, невигідно — відмовились, і за це «благо» беруть платню більшу, ніж раніше, хоча саме підвищення і призводить до зменшення передплати.

Читаю висновок Міжвідомчої комісії, створеної Мінекономіки України, і держінспекції цього міністерства: «Є реальні можливості для зниження рівня тарифів на розповсюдження друкованих періодичних видань...»

Однак, як свідчать матеріали держінспекції, «при перевірці було встановлено, що з 37 періодичних друкованих видань тільки в 7 виданнях вартість доставки зменшена на 20 відсотків і більше, в 31 —вартість доставки зменшена від 7,2 відсотка до 19,9 відсотка, а в окремих виданнях (9 найменувань), навпаки, має місце зростання вартості доставки в 1998 році до відповідного періоду 1997 року». (Підписано 11.05.1998 р.).

Отого далеко не загального і надто обмеженого зниження тарифів добиватися вдається лише «перевірками та заходами усунення виявлених порушень... на підприємствах зв'язку за визначення вартості доставки періодичних видань».

По-іншому нічого не виходить!

Доброї волі Держкомзв'язку, його справді державницького підходу тут — немає.

Скоро «загальні передплатні тиражі» настільки зменшаться за умов такої політики, що наблизяться до нуля для всіх і для поштовиків теж. Але вони сьогодні засліплені копійкою, і не бачать, що буде завтра.

Якось на міжвідомчій нараді в Мінінформі один з високих керівників відомства зв'язку на звернене до нього відчайдушне запитання, який же він бачить інший, окрім підвищення тарифів, вихід, щоб урятувати пресу і послугу з її доставки, роздратовано відповів: «Не знаю! Не знаю!»

Мені зрозуміло, чому не знає. Через суто відомче, корпоративно-ментальне мислення. Через неспроможність перейнятись інтересами інших, навіть дуже обділених, порівняно з Держкомзв'язку, відомств, перейнятися надвідомчими, державними інтересами.

Важливо лише те, що потрібне тільки монополістам-зв'язківцям і якнайшвидше та якнайбільше?

Через те й продовжує відомство безжально наступати на обкладену з усіх боків пресу, всіх, хто користується послугами зв'язку.

Коли ж насправді стане на захист її інтересів Закон «Про державну підтримку засобів масової інформації і соціальний захист журналістів»?

Уряд на це відповідати не прагне. Мабуть, не помічає, що громадян України вже треба захищати від свавілля Держкомзв'язку.

Євген ЛУК'ЯНЕНКО,
головний консультант секретаріату Верховної Ради України.

Хроніка. Факти. Події

Київ

У пошуку шляхів співробітництва

В Україну з робочим візитом прибув помічник генерального секретаря НАТО з питань забезпечення оборони Норман Рей. Метою переговорів, які він має намір провести з українською стороною, є пошук можливостей співробітництва в галузі протиповітряної оборони та керування повітряним рухом, модернізації та стандартизації військової техніки.

Бісау

Ситуація під контролем

Посольство України в Гвінейській Республіці з'ясовує, чи є в охопленій збройними сутичками Гвінеї-Бісау українські громадяни, повідомляє управління інформації МЗС України. Посол України в Гвінейській Республіці підтримує постійний зв'язок з посольством Російської Федерації. Досягнуто домовленості, що в разі необхідності російська сторона сприятиме евакуації українських громадян з Гвінеї-Бісау.

Ісламабад

Якщо завтра війна...

Можливість застосування зброї масового знищення в разі виникнення воєнного конфлікту між Делі та Ісламабадом цілком імовірна. «Такого розвитку подій, якщо взяти до уваги курс нинішнього націоналістичного уряду Індії, виключати не можна», — заявив міністр закордонних справ Пакистану Гохар Айюб Хан. За його словами, Пакистан готовий протистояти будь-якій агресії і, «почнися війна, Індія зазнає поразки протягом однієї години внаслідок переваги пакистанської ядерної зброї і систем її доставки та керування».

Кардифф

Слова вичерпано?

НАТО готова ввести сухопутні війська до південної частини Балкан для забезпечення протидії поліцейським силам Сербії, що діють у Косово. Про це заявив глава МЗС Великобританії Робін Кук, котрий бере участь у складі делегації Великобританії в саміті Європейського союзу, що відбувається в Кардіффі. «Якщо нам доведеться здійснити військове вторгнення, то лише тому, що президент Мілошевич ігнорує вимоги Європи, НАТО та світової спільноти»... У маневрах ВПС НАТО на півдні Балкан беруть участь сили 9 країн.

Бангкок

Ще один удар по наркомафії

В аеропорту Бангкока поліція виявила контрабандний вантаж — 2,5 тонни ефедрину — основного інгредієнта забороненого наркотику метамфетаміну. Таїландська влада пояснила, що вилучила хімікати, котрі надійшли з Індії, бо вантажний агент не зареєстрував їх як речовини, які підлягають контролю. Імовірно, пунктом призначення вантажу була Північна Корея. Юристи вважають, що спроба провезти ефедрин — черговий доказ того, що Північна Корея дедалі більше втягується в контрабанду та торгівлю наркотиками.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Зарплату можна одержувати й у в'язниці...

ІСТОРІЯ з викраденими мільйонами, в центрі якої опинилися відомі представники найбільш радикальної Австрійської партії свободи, наближається до своєї кульмінаційної розв'язки. У далекій Бразилії співробітники австрійських служб безпеки після багатоденних пошуків затримали головну дійову особу фінансового скандалу, що справив у парламенті ефект вибуху бомби, — депутата Петера Розенштінгля.

Бувши фінансовим консультантом кількох австрійських фірм, він ошукав клієнтів на суму, розміри якої, за оцінками експертів, можуть перебільшити 200 млн. шилінгів (майже 16 млн. доларів). Крім цього, з'ясувалося, що Розенштінгль брав від великих європейських банків кредити, котрі також виявилися неповерненими. Більше того, за даними, що просочилися в пресу, парламентарій був замішаний у нелегальній торгівлі наркотиками та великих операціях з відмивання грошей.

Після викриття депутата-махінатора сталася «ланцюгова реакція». У камері попереднього ув'язнення віденського земельного суду у ці дні перебувають і кілька спільників Розенштінгля, зокрема лідер нижньоавстрійських «свободників» Бернхард Гратцер. Він давав у розпорядження своєму підприємливому соратникові по партії кошти партійної організації, одержуючи відсотки від оборудок в обхід податкової інспекції. Прокуратура викрила серйозні порушення фінансового законодавства у земельній партійній організації й «заморозила» на час слідства всі її банківські рахунки.

«Я цілковито збанкрутував», — такими були перші слова Розенштінгля після арешту. Однак злодіюка-депутат не втрачає почуття оптимізму і вважає, що він став мішенню «політичної й фінансової змови». На першому допиті затриманий пообіцяв добровільно повернутися до Австрії й постати перед судом, проте наступного дня змінив своє рішення. На думку місцевих експертів, у такому разі на видачу махінатора австрійським правоохоронним органам підуть не тижні, а місяці, оскільки листування між органами юстиції двох країн і процес висунення обвинувачення можуть неабияк затягтися. Тим часом представники австрійських служб безпеки спробують з'ясувати, чи мав Розенштінгль у Бразилії спільників та чи не було переказано на рахунки банків цієї латиноамериканської країни викрадені мільйони, що належали як фірмам, так і ошуканим співвітчизникам.

Хоч як це парадоксально, але, перебуваючи в сонячній Бразилії, «свободник» може ще довгий час зберігати свій депутатський мандат і навіть щомісяця одержуватиме платню майже у 100 тис. шилінгів (близько 8 тис. доларів США). На жаль, ще не минув 60-денний термін відсутності депутата на парламентських засіданнях, що дозволило б поставити питання про його мандат, а після арешту у махінатора з'явилась і «поважна підстава» не з'являтися перед виборцями. Рішення про позбавлення Розенштінгля депутатського мандата може в майбутньому ухвалити Конституційний суд на пропозицію парламенту, однак і на це піде чимало часу...

За матеріалами зарубіжної преси.

ІЗ ПУСТОГО В ПОРОЖНЄ

Зовсім недавно виконавчий секретар Співдружності Борис Березовський заявив про необхідність перенесення спеціального міждержавного форуму для обговорення питань реформування СНД з червня на кінець осені. І кореспондент «ГУ» пройнявся повагою й розумінням до нового керманича потопаючого корабля: людина, мовляв, сама зізнається в тому, що намічені терміни форуму нереальні, а відтак його підсумком знову стане порожній звук... Та всупереч розумним міркуванням пана Березовського, підтвердженим президентом Росії, у Мінську протягом двох днів усе-таки відбулося обговорення реформи СНД.

І що ж? Знову балаканина, що набила всім оскому, про те, що нинішні структури СНД «не відповідають новим завданням, котрі ставить Співдружність». «Тому перше засідання спеціального міждержавного форуму покликане розв'язати назрілі проблеми з реформування СНД», — сформулював «свіжу» думку виконавчий секретар СНД.

Вдихнути життя в Співдружність за Березовським (до нинішньої засідалівки в Мінську) видавалося справою майже реальною. Оскільки Борис Абрамович ясно дав зрозуміти, що робить ставку на молодих бізнесменів, на приватний капітал. Ці хлопці не страждають амбіційними політичними настроями. Для них головне — економіка. А методи державної монополії справді вичерпали себе. Але на зустрічі в Мінську Борис Березовський хоча й виділив — як пріоритетне — завдання економічної кооперації держав, знову почав розмову про те, що важливим напрямом діяльності Співдружності є запобігання і розв'язання конфліктних ситуацій. У цьому зв'язку він додатково вніс до порядку денного питання про грузино-абхазький конфлікт. Незрозуміло, для чого СНД, єдиний шанс якого вибратися з кризи — це поринути з головою у розв'язання економічних проблем, знову тягне на себе ковдру таких міжнародних структур, як ООН та ОБСЄ...

«Дуже важливим» видається й обговорення на форумі питання, де буде розміщено штаб-квартиру СНД: у Мінську чи в Москві. Поговоривши вкотре про долю Співдружності, віце-прем'єри (рівень форуму) створили робочі групи, відповідальні за реформування СНД та створення вільної економічної зони. А оскільки всі важливі рішення щодо Співдружності приймаються лише на рівні президентів, то навіть якщо рішення форуму були б принципові й перспективні, ними мають перейнятися нагорі. Схоже, «дива СНД» найближчим часом не передбачається.

Яна СТАДІЛЬНА.

Лондон. Відпочинок у Гайд-парку. Фото Василя БУРМИ.

На порозі, і двері вже відчинено

СВІТ СТУРБОВАНИЙ, що ядерні випробування, проведені Індією та Пакистаном, можуть підштовхнути так звані «порогові» країни активізувати роботу щодо створення власної ядерної зброї. Так, в Японії вважають, що є «теоретична можливість» співробітництва Пакистану та КНДР у ракетно-ядерній галузі. А в японській газеті «Іоміурі» опубліковано статтю про можливість розробки ядерної зброї в КНДР. Пропонуємо її нашим читачам.

Проведення Пакистаном ядерних випробувань знаменує настання нової ери поширення ядерної зброї. Найбільше занепокоєння викликає те, що КНДР може піти на скасування мораторію на ядерні розробки. Якщо процес ядерного розповсюдження охопить Корейський півострів, то Республіка Корея, володіючи потенційними можливостями для розробки ядерної зброї, також, очевидно, буде змушена розглянути питання про вжиття заходів у відповідь.

Стримуюче впливають на можливу розробку Північною Кореєю ядерної зброї домовленості, досягнуті Вашингтоном та Пхеньяном. Відповідно до них КНДР обіцяє залишитися країною — учасницею Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, виконувати зобов'язання в рамках цього договору, заморозити й ліквідувати систему атомних електростанцій, що працюють на атомних реакторах з графітовими сповільнювачами, які дають змогу легко одержати плутоній — сировину для виготовлення ядерної зброї. В обмін на це Пхеньян матиме два легководні реактори, будівництво яких планowано закінчити 2003 року. До завершення їх спорудження у КНДР поставлятимуть мазут. Крім того, Пхеньян може розраховувати на нормалізацію відносин зі США у політичній та економічній галузях.

Однак останнім часом КНДР стала натякати на можливість відходу від досягнутих домовленостей зі Сполученими Штатами. Так, офіційний представник МЗС КНДР нещодавно заявив: «Незважаючи на досягнуті домовленості, США не вживають жодних практичних заходів для пом'якшення санкцій. Упродовж кількох років вони давали лише порожні обіцянки, а щодо будівництва легководних реакторів, то і тепер вони не можуть продемонструвати нам жодних зрушень у низці питань, зокрема щодо розподілення частки фінансування проекту». Північнокорейський представник також зазначив, що «останнім часом почали висловлювати заклики до здійснення у відповідності з початковими планами програми будівництва атомних електростанцій, що працюють на реакторах з графітовими сповільнювачами».

Той самий представник заявив, що якщо США зволікатимуть, то «КНДР змушена буде відкрити опечатані ядерні об'єкти і навести на них порядок». Це можна розцінити як погрозу Пхеньяна самостійно регенерувати ядерне паливо і вилучати з нього плутоній.

Американські спеціалісти і співробітники Міжнародного агентства з атомної енергії (МАГАТЕ), що займаються безпосередньо на місці консервацією використаних ядерно-плутонієвих стрижнів, відразу ж відкинули таку можливість. Тим часом навряд чи можна не звертати увагу на заяви Пхеньяна про те, що можуть бути розконсервовані АЕС, наявність яких стала причиною появи підозр щодо ядерних розробок у КНДР.

На тлі цього Індія провела ядерні випробування. Здійснення ядерних вибухів Пакистаном може надати імпульс настроям, що зародилися в Північній Кореї, на користь відходу від домовленостей зі США і відновлення ядерних розробок. Тепер потрібно уважно стежити за діями КНДР.

Робота солодка.

Краще за всіх це знають безробітні

З ПРОБЛЕМОЮ безробіття в рідному місті мені впритул довелося зіткнутися, коли мій давній приятель попросив допомоги у працевлаштуванні. Людина він неординарна, за плечима — дві вищі освіти — педагогічна та юридична. Кар'єру розпочинав викладачем вузу, потім служив у правоохоронних органах, звідки, за сімейними обставинами, перейшов до будівельного тресту на посаду юрисконсульта, ким і пропрацював безперервно 15 років. Проте трест, що споруджував об'єкти соцкультпобуту на селі, наказав довго жити, і 50-річний досить досвідчений спеціаліст опинився ні з чим. Було із-за чого впадати у відчай.

Володимир став всього лише першим з багатьох моїх друзів та знайомих, хто шукав роботу. Серед них були інженер-електронник і просто інженери, педагоги, декілька недавніх військових і навіть директор невеликого підприємства.

Відкрити свій бізнес чи пристойно влаштуватися за спеціальністю зуміло небагато. Більшість же потрапила із вогню та в полум'я: влаштувалися на заводи і приватні фірми, де місяцями зарплати не бачать. А тим, кого жорна безробіття прихопили міцно, довелося боротися за існування на міській біржі праці.

... І я пішов до обласного управління праці та зайнятості.

Найвищий конкурс — не в вузах

З початку 98-го, розповіли мені, кількість працездатного населення, яке офіційно отримало статус безробітних, зросла в області в 1,7 разу і на початок травня становила 29 тисяч чоловік. Всього ж на обліку в обласному центрі зайнятості нині перебуває близько 38 тисяч. Але ж за три останніх роки лише з промислового сектора економіки Сумщини на вулицю викинуто 62 тисячі чоловік. Чим більшість із них заробляє на хліб, одному Богові відомо.

Сьогодні на одне вакантне робоче місце на Сумщині претендують 20 безробітних. Це — в середньому. А ось у Шостці в травні на одну вакансію припадало майже 50 чоловік. У Кролевецькому, Ямпільському та Середино-Будському районах і того більше — від 100 до 150. Та й це лише видима частина айсберга.

— Хотів би наголосити, що йдеться не про зростання безробіття, а про його легалізацію, — каже начальник управління Олексій Бесага. — Нині в промисловому секторі економіки області десятки тисяч людей, які числяться на виробництві, нічого не виробляють, але в розподілі прибутку беруть участь нарівні з працюючими. В такій ситуації вони опинилися не з власної волі, а з вини тієї ж таки держави.

Не треба тішити себе ілюзією стосовно того, що більшість безробітних завтра піде до приватного бізнесу. Статистикою давно доведено: в будь-якій країні така справа по плечу лише одній десятій частині населення, решта, як не крути, — потенційна наймана робоча сила.

Біржа: крах чи надія?

— Визнати себе відразу після звільнення ізгоєм суспільства для переважної більшості — це приголомшуючий удар, — сказала начальник відділу ринку праці Сумського міського центру зайнятості населення Валентина Харина. — Особливо дискомфортно почувають себе люди середнього віку, ті, кому за сорок. Зрозуміти їх неважко. Віддала людина виробництву кращу частину життя — і раптом стала нікому не потрібна. Як правило, в її підсвідомості біржа праці асоціюється з останньою межею, де немає місця світлому завтра. Адже переважна більшість може сподіватися тільки на місячну допомогу розміром 16,6 грн., котрої тільки на хліб і вистачить. Люди намагаються якомога довше відтягти свій візит до нас. Поки є віра у везіння, у власні сили, людина намагається врятувати себе сама. Хто протоптує стежку на ринок, хто шукає роботу за оголошенням, а хто їде до ближнього зарубіжжя, переважно до Росії, добре, що там попит на дешеву українську робочу силу поки що вищий за пропозицію. Їх там можуть обідрати як липку, та все ж...

... Завдяки колишньому потужному виробничому потенціалу міста сумчанам поки що вдалося уникнути сумної участі шосткинців. Утримати ситуацію під контролем змогли не без допомоги облдержадміністрації. Межа безробіття в Сумах залишається найнижчою в області: на одну вакансію — 9 безробітних.

І тим не менше... Задовго до початку робочого дня міська біржа нагадує розтривожений вулик. До її відкриття в черзі до десятка інспекторів відділу зайнятості населення вишикувалося більш як п'ятдесят візитерів. Це «старожили». На другому поверсі — ще біля півсотні. Це новачки, котрі прийшли братися на облік. Стоять тихо, розгублено.

Перший в черзі 32-річний Олександр К. — екс-помічник майстра місцевої камвольної фабрики, колишнього гіганта легкої промисловості. І хоч гігант уже давненько зліг, а зарплату живими грошима тут востаннє отримували два роки тому, людина трималася за місце, в надії на зміни. Щоб прогодувати сім'ю, йшов на будь-яку роботу — бетонником, вантажником, різноробочим. Проте більше здюжити не зміг. Не стримала його навіть боязнь залишитися без кімнати в малосімейному гуртожитку.

27-річна Яна Г. сьогодні також вперше переступила поріг біржі. До цього була вихователем в дитсадку ЗАТ «Гумотехніка». Понад рік отримувала 10—15 гривень на місяць і почувала себе людиною другого сорту. Самій влаштуватися на інше місце роботи не вдалося.

Цього року, зокрема, біржа направила на працевлаштування 2104 чоловіка, плюс 471 — на безплатне перенавчання при обласному центрі зайнятості та в декількох вузах. Ще майже трьом тисячам оформлено виплату допомоги по безробіттю. І це лише мала дещиця підтримки, наданої сумчанам співробітниками центру. Нині, наприклад, у його директора Миколи Іванія болить голова про те, щоб якомога більше безробітної молоді, а за змогою — і старшокласників, забезпечити хоча б тимчасовою роботою на літо.

А справа виявилася вельми непростою. Не всі керівники заводів і установ згідні взятися за цю нелегку працю.

А завтра новий день

— Страшно навіть уявити, — зітхає начальник відділу програм зайнятості, статистики та ринку праці Сумського обласного центру зайнятості населення Зінаїда Ворона, — що цього року ринок праці області поповниться ще як мінімум 20 тисячами нових безробітних.

Уже сьогодні із 380 тисяч працюючих в області 90 тисяч взагалі не отримують зарплати і перебувають у вимушених відпустках, ще стільки ж зайнятих у всіх сферах виробництва змушені задовольнятися двома третинами від заробленого.

Проте нинішній рік може виявитися лише прелюдією. Боюся, що справжній вал скорочень обрушиться на Сумщину наступного року. Адже з 1 січня 1999 року підприємства виплачуватимуть працівникові, який потрапив під скорочення, лише вихідну місячну допомогу, в той час як тепер виплачують тримісячну.

Де ж вихід?

— По-перше,— знову взяв слово Микола Іваній, — треба, щоб на законодавчому рівні службі зайнятості були надані реальні підойми впливу на керівників підприємств, багато з яких просто приховують наявність робочих місць. Утаювання набуло масового характеру. Притягти кого-небудь до відповідальності ми не в змозі. По-друге, — це головне — повернутися обличчям до нашого виробника і почати хоча б з відродження легкої, харчової та переробної промисловості. Треба зайнятися цим, поки люди не розучились шити, пекти, консервувати. Інакше матимемо катастрофу.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Спорт

Як англійська «пральна машина» стартовий матч відпрацювала

Позавчора вдень у Лондоні, у фонтані, що на Трафальгарській площі, двоє чоловіків, не зважаючи на досить прохолодну погоду з дощем і свинцевим небом, купалися і вигукували переможні гасла. Таким робом налаштовуючись на переможний виступ збірної Англії на чемпіонаті світу.

Ця витівка — дитяча забава порівняно з тим, що влаштували у Марселі в ніч з неділі на понеділок англійські фани. Вони билися з своїми «колегами» з протилежного — туніського — боку — поліцією. Французька влада, щоб запобігти таким неподобствам, вживає превентивних заходів. Зокрема, буде значно посилено контингент поліції в Тулузі, де матч із румунами наступного понеділка проведуть англійці.

15.06. Група G. Марсель. Англія — Туніс. 2:0. 1:0 Ширер, 42, 2:0 Скоулз, 90.

— На початку турніру ми завжди обачні, — сказав після зустрічі наставник команди «Трьох левів» Гленн Ходдл. — А захоплюючі матчі обіцяємо трохи пізніше. Ми могли б, звичайно, пропустити збірну Тунісу крізь нашу «пральну машину» за повною програмою. Але і двох м'ячів у ворота африканців, гадаю, цілком достатньо. Вони підтвердили наш клас. Як на мене, будь-яка перемога на старті має вселити радість у серця і подарувати надію на подальший успіх...

Ліон. Румунія — Колумбія. 1:0. Ільє, 45.

Слово честі, сподівався, що колумбійці зіграють яскравіше. Але ані добрий наш знайомий Фаустіно Асприлья, який із англійським «Ньюкаслом» протистояв у турнірі Ліги чемпіонів київському «Динамо», а тепер повернувся до італійської «Парми», ані екзотичний Карлос Вальдеррама з копицею рудих «пружинок» на голові, ані їхні партнери не спромоглися здолати чудово організовану оборону переможців. І що найбільше приємно, упевнено і майстерно діяв їхній воротар Богдан Стеля — румун українського походження.

Румунська команда, так само, як і англійська, особливо не викладалася, заощаджуючи сили на наступні поєдинки. Єдиний гол, що вирішив долю зустрічі, забив Адріан Ільє, який захищає кольори іспанської «Валенсії». Він продемонстрував високу індивідуальну техніку і, підікравшися близько до воріт південноамериканців, ефектно пробив, будучи під досить гострим кутом до воріт.

Група F. Париж. Німеччина — США. 2:0. 1:0 Меллер, 9, 2:0 Клінсманн, 65.

Для німців, які мали помітну перевагу над суперником, в обох успішних епізодах вагоме слово було за Юргеном Клінсманном. До речі, він знову повернувся до англійського «Тоттенхема», де його обожнюють місцеві вболівальники і де раніше в нього справи йшли особливо успішно.

Так-от, Юрген, отримавши м'яча після подачі кутового зліва, головою відпасував на голову Андреаса Меллера, який зіграв швидко і точно. А потім результативну атаку завершив сам Клінсманн. Хоча його, здавалося, досить щільно опікав 37-річний капітан американців Томас Дулі. Однак Юрген зіграв із притаманною йому легкістю і витонченістю, спокійно розвернувся і сильним ударом забив м'яча. Спокійно, упевнено і рівно в усіх ланках зіграла збірна Німеччини в цілому.

В. Б.

Свята не зіпсував навіть дощ

Минулої неділі у селищі міського типу Баранівці, що на Житомирщині, знаменитої своїм фарфоровим заводом, святкували День працівника легкої промисловості.

— Не знаю, чому нас зараховують до цієї галузі, — сказав директор заводу, заслужений економіст України Борис Стремоухов. — Адже праця наша важка і часи переживаємо, на жаль, не легкі. Хоча робимо все від нас залежне, щоб люди були і нагодовані, і вдягнуті. Не забуваємо і про дозвілля. Організовуємо роботи гуртків і студій, утримуємо футбольну команду, яка серед лідерів в області...

Здавалося, що більшість мешканців Баранівки зібралися на місцевому стадіоні, де їхні улюбленці — футболісти — приймали київський «Пресинг», за який грають журналісти та викладачі вузів. Навіть сильний дощ не згасив уболівальницького запалу.

Господарі мали чималу перевагу у віці (за «Керамік» грають 17—25-річні). Але перший тайм пройшов у досить рівній боротьбі. А от після перерви далася взнаки ліпша функціональна підготовка господарів. Вони повели в рахунку — 4:1. Однак виявилися людьми гостинними, і все завершилося більш-менш пристойно — 4:3. У журналістів відзначилися Віктор Доґадайло, Юрій Сай та Сергій Журавльов. Найкращі гравці матчу отримали чимало подарунків. Зокрема, спортивного оглядача газети «День» Петра Марусенка відзначили спеціальним призом глядацьких симпатій.

Прес-служба ФК «Пресинг».

У номер

● *Херсон*

Від крісла голови до СІЗО — один крок

Працівники правоохоронних органів Херсонської області затримали нещодавно обраного міського голову Цюрупинська Олександра Бушка. Як повідомив заступник начальника управління по боротьбі з організованою злочинністю, підполковник міліції Валентин Островський, було взято до уваги заяви місцевих жителів, проведено попередні оперативні заходи. У результаті меру Цюрупинська інкримінується причетність до одержання грошових винагород. Затримано також ще двох мешканців міста. У них вилучено кілька автомобілів без номерів, а також вогнепальну зброю та набої.

● *Донецьк*

Діагноз — недбалість?

Із 25 робітників ВАТ «Авдіївський коксохімічний завод», які потерпіли внаслідок вибуху газу 11 червня, один помер у лікарні і ще п'ятеро перебувають у важкому стані. Розслідування обставин трагедії не завершене, але за деякими версіями, аварія сталася через використання неякісного вугілля і порушення технологічного циклу.

Торік на охорону праці на підприємствах області витрачено 175 мільйонів гривень, однак ліквідація наслідків аварій коштує набагато дорожче. Тим часом чимало керівників просто нехтують технікою безпеки, а зношене обладнання становить загрозу для персоналу. На кожну тисячу працюючих у промисловості припадає 26 випадків виробничого травматизму, і за цим показником область продовжує утримувати сумне лідерство.

● *Вінниця*

Ряди казнокрадів поповнюють бюджетники

За даними обласного контрольно-ревізійного управління, на кожному другому із перевірених підприємств, установ і організацій (йдеться про результати першого кварталу) виявлено фінансові порушення, що призвели до незаконного або нецільового витрачання, розбазарювання та крадіжок державних коштів і товарних цінностей на 11,2 мільйона гривень. Хоч як дивно, найбільше потягли з державної кишені бюджетники — у двох третинах відзначилися працівники закладів освіти, охорони здоров'я й культури.

На превеликий жаль, стверджує начальник обласного КРУ Василь Левченко, ця негативна тенденція дедалі більше пускає коріння. Якщо за підсумками минулого року розбазарювання державних коштів становило 22 мільйони гривень, то тільки в першому кварталі нинішнього року з державної кишені витягнуто половину названої суми. А ось відшкодовано та стягнуто до бюджету лише 42,2 відсотка коштів. При цьому, щоправда, 644 посадових особи притягнуто до адмінвідповідальності, а 94 керівники-порушники взагалі позбулися роботи.

Крадуть

Крути педалі від них подалі

Демократичний та екологічно чистий вид транспорту — велосипед — усе частіше користується попитом у «романтиків з великої дороги». Так, протягом лише одного дня правоохоронні органи області зафіксували відразу три випадки привласнення чужих велосипедів.

У обласному центрі невідомий безцеремонно відібрав велосипед у школяра. Так само діяли чотири нападники на трасі неподалік Лутугіно: тоді місцевий безробітний позбувся коліс. А слюсар жеку з Рубіжного тепер ходитиме на роботу теж пішки. І пам'ятатиме: напідпитку братися за кермо велосипеда не варто. Адже зловмисник скористався саме «непевним» станом власника двоколісної машини.

Павло КУЩ.

Луганська область.

На професійній доріжці стартували внутрішні війська

Реформування

Ідея створення професійної армії в Україні зародилася ще 1995 року. Але матеріалізуватися вона змогла лише в 1998-му. Колегія Міністерства внутрішніх справ вирішила скоротити внутрішні війська наполовину, а можливо, і на дві третини, залишивши при цьому високий бойовий і професійний потенціал.

Перед командуванням було поставлено завдання: поступово замінити солдатів строкової служби на «контрактників». Це означає, що з досвідченими бійцями тепер підписують контракти. Перший — на 5 років, другий — на 10, а третій — відповідно до положення про проходження строкової служби. Такий підхід вселяє надію, що війська стануть мобільними, професійно підготовленими для охорони громадського порядку та боротьби із злочинністю. Процес реформування розпочався із частин спеціального призначення, де вже переведено на контрактну основу по одному підрозділу. А закінчитися він має до кінця наступного року.

Остаточне рішення — бути чи не бути — приймалося днями на Вишгородському полігоні внутрішніх військ. Там перші «контрактники» провели показові навчання. Продемонстрували затримку злочинців із захопленого адміністративного будинку, психологічну та фізичну підготовку з використанням службових об'єктів, знешкоджували озброєні злочинні угруповання на відкритій місцевості та показували, наскільки майстерно використовують вогневий потенціал. Спостерігачами цього видовищного дійства, а також його арбітрами були керівники МВС та внутрішніх військ, представники Ради національної безпеки. Результати навчань задовольнили всіх. Міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко підкреслив: «Я переконаний, що в «контрактників» професійний рівень та функціональні можливості набагато вищі, ніж у «строковиків». Державу мають захищати професіонали».

Зарплата «контрактників» буде такою самою, як і в офіцерського складу, відповідно і всі соціальні умови. Враховуючи зменшення витрат, із запланованого бюджету, наполовину, з'являється можливість поліпшити матеріальне і технічне забезпечення, а значить, і ефективність роботи.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

На знімку: показові навчання «контрактників» на Вишгородському полігоні.

Фото Володимира ПОЛІЩУКА (прес-служба ВВ МВС).

Привиди... в санаторії

Майже фейлетон

Санаторій «Десна», що в Ладинці, один з найпопулярніших на Чернігівщині. Розташований у мальовничому куточку, в лісі поблизу Десни, він дає можливість досить ефективно підліковувати шлунково-кишковий тракт, підшлункову залозу, усунути запалення жовчного міхура, поліпшити стан при остеохондрозі, ревматизмі. Є тут для цього цілюща мінеральна вода, яку добувають з 600-метрової глибини, діагностичний центр з найсучаснішою апаратурою тощо.

Останнім часом сюди не так вже й складно потрапити: бажаючий може придбати путівку за 400—525 гривень на оздоровлення прямо в санаторії — чимало палат для відпочивальників не зайняті. Схоже, останнє породило кілька років тому ще один своєрідний феномен оздоровчого закладу, недавно зафіксований компетентними органами.

Завдяки енергійним зусиллям багатьох посадових осіб з Ладинки у санаторії комфортно прижилися... привиди. В окремі дні їх налічували 20—30!!!

При цьому ніхто з відпочивальників дуже не перелякався, не забив на сполох від такого співмешкання. Заслуга у цьому, загалом, привидів. За характером вони виявилися мирними, толерантними. Щоправда, за шестиразового харчування у санаторії у них прорвився напрочуд звірячий апетит. Так, лише протягом одного року бухгалтер Зоя Нагорна, аби задовольнити їх ненаситні потреби, збільшила одним розчерком пера кількість відпочивальників на 2917 ліжко-днів, завдяки чому вдалося списати продуктів на 7769 гривень. Але істот-невидимок подібна «дрібничка» лише роздратувала. Довелося підтирати у бухгалтерських документах певні показники, ставити, а вірніше, підмальовувати вищі. Ось в такий та інші способи списано продуктів на... 94261 гривню.

Гурманські забаганки «привидів» п'ять місяців вивчали шість відповідальних співробітників обласного управління КРУ. Те, що безтілесні істоти споживали центнерами ковбасу, м'ясо, масло, майонез, підтверджують два громіздких томи ревізії, підсумковий акт. Новий головний лікар Володимир Гончаренко за його результатами звільнив усіх причетних до розселення, задоволення потреб тих, хто не заплатив жодної копійки за повноцінне харчування. Побоявся ще більшої навали привидів з усієї України? А й справді, гостинний прийом 20—30 привидів його попередником міг дати непогану рекламу санаторію у потойбічному світі...

Цим завершилась «привидна» справа. Сьогодні «Десна» очікує на заїзд лише платоспроможних відвідувачів. Як повідомив нам начальник Чернігівського райвідділу внутрішніх справ Григорій Лещенко, кримінальну справу за результатами перевірки КРУ не порушено, оскільки слідство не встановило, хто ж безпосередньо користувався продуктами. А притягати привидів до судової відповідальності за апетит — справа безнадійна...

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Йдуть хлопці служити

Проводи на військову службу мають стати для хлопців святом. Так вважають у військовому комісаріаті Вінницького району Вінницької області. Разом із сільськими радами керівники господарств тут докладають чимало зусиль, аби створити піднесений настрій призовникам. Добрими словами проводжають юнаків до Збройних сил України ветерани Великої Вітчизняної війни, «афганці», батьки. На згадку про цей день юнаки отримують подарунки.

На знімку: з теплими напутніми словами звертається до призовників Олександра Шморгуна та Олександра Мислицького ветеран війни, лейтенант медслужби Єлизавета Здор.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (ДІНАУ).

Нелегал на видумку здатний. Однак і ми не ликом шиті

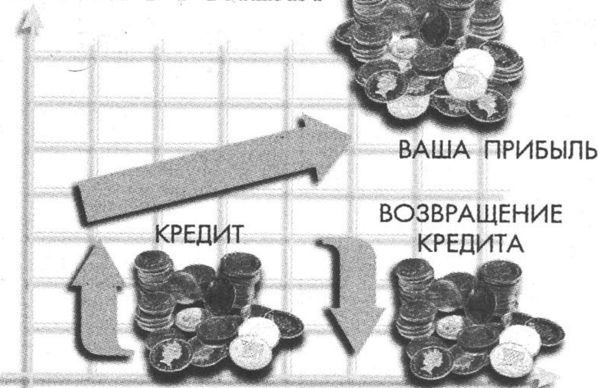
Територія України давно уже стала транзитною для нелегальних мігрантів, що за будь-яку ціну намагаються потрапити в країни Західної Європи. Ситуація на західному кордоні залишається складною. Але особливу тривогу викликає той факт, що пособниками нелегалів дедалі частіше стають місцеві жителі. Це, зазначають прикордонники, значно ускладнює боротьбу з таким складним різновидом міжнародної злочинності.

Зрозуміло, що нашу територію в пошуках ліпшого життя перетинають аж ніяк не кращі представники сусідніх держав. Багато серед них утікачів від покарання, легковажних шукачів пригод. Тож боротьба з нелегалами починається задовго до західних рубежів країни. Органи внутрішніх справ проводять профілактичні операції під назвами, що самі за себе говорять: «Готель», «Гуртожиток», «Ринок» тощо. Правоохоронці відслідковують місця компактного перебування іноземців, здійснюють інтенсивний контроль за дотриманням ними паспортного режиму. У цифровому вираженні результати таких операцій вражають. Утім, певно, мало хто знає, що разом з іноземцями-правопорушниками до відповідальності притягують й українських громадян, які сприяють нелегалам.

Попри все, нелегальна міграція продовжує зростати, а порушники намагаються постійно змінювати тактику, знаходити все нові «щілинки» для досягнення своєї мети. Правоохоронці пояснюють це просто: надання послуг нелегалам надто прибуткове. До того ж, цей бізнес виходить далеко за межі однієї країни. Міжнародні злочинні організації, що оперують значними сумами, формують свою доволі чітку розгалужену мережу, до якої входять представники «потрібних» установ. Адже нині, щоб порушити державний кордон, не треба темної ночі лізти під кулі прикордонників й прориватися крізь зорану смугу, імітуючи дикого оленя, що втікає від українського Мухтара. Все набагато простіше: сучасна мафія використовує підроблені документи. Останнім часом правоохоронці вилучають чимало підробок українських мастичних віз та підроблених реєстраційних штампів ОВС у національних паспортах іноземців. Тож такий розвиток подій надихнув працівників СБУ, Держкомкордону та МВС на об'єднання своїх зусиль проти засилля небажаних гостей. Що ж, гуртом, певно, не лише батька добре бити...

Аліса РОМАНОВА.

ПРОСТАЯ СХЕМА ВАШЕГО УСПЕХА

КРЕДИТЫ ДЛЯ ЛЮБЫХ ЦЕЛЕЙ

Акционерный коммерческий банк

«ПРАВЭКС-БАНК»®

Лицензия НБУ N7

г.Киев:	ГЛАВНЫЙ ОФИС	(044) 573-92-78, 573-84-41, 290-16-42
	СТАРОКИЕВСКИЙ	(044) 224-05-30, 225-50-91, 224-39-21
	МОСКОВСКИЙ	(044) 264-74-50, 265-74-47, 264-95-05
	МИНСКИЙ	(044) 432-79-58, 432-85-91, 432-79-59
	ДАРНИЦКИЙ	(044) 554-76-48, 554-76-47, 554-76-46
	ЛУКЬЯНОВСКИЙ	(044) 219-34-21, 213-35-84
	БОРЩАГОВСКИЙ	(044) 476-81-10, 476-30-19

г.Винница	(0432) 35-83-72	г.Ужгород	(03122) 3-20-86
г.Горловка	(06242) 5-02-62	г.Львов	(0322) 59-44-06
г.Донецк	(0622) 97-86-47	г.Николаев	(0512) 37-44-65
г.Запорожье	(0612) 34-63-21	г.Севастополь	(0692) 23-14-82
г.Кировоград	(0522) 27-96-63	Г.Сумы	(0542) 32-46-17
г.Кривой Рог	(0564) 53-59-10	г.Харьков	(0572) 32-10-10
г.Луганск	(0642) 55-16-06	г.Херсон	(05522) 2-33-53
г.Чернигов	(0462) 10-13-68	г.Черновцы	(03722) 3-71-70
г.Ровно	(0362) 26-59-54	г.Полтава	(0532) 65-16-85

Вдвое дешевле и – в рассрочку!

Деловое предложение производителям товаров и услуг

Защиту отечественного товаропроизводителя сегодня не провозгласили только очень ленивые либо недальновидные. Но даже самые красивые лозунги не улучшат финансового положения промышленников и предпринимателей.

Чем может помочь им газета, с первого своего номера последовательно отстаивающая их интересы? На фоне обвальных рекламных кампаний об импортных прокладках и памперсах, маргаринах и средствах от тараканов «Деловая Украина» (подчас даже в ущерб коммерческой выгоде) отдавала предпочтение популяризации украинских товаров.

Сегодня мы делаем следующий шаг.

Отныне украинским предприятиям любой формы собственности предоставляется возможность опубликовать рекламно-информационные материалы (за исключением информации о собраниях акционеров, отчетов о деятельности акционерных обществ, о выпуске ценных бумаг) на страницах «Деловой Украины».

Вниманию рекламодателей

с 1 июня по 31 июля 1998 г. по льготному тарифу 50% от базовой стоимости.

Одновременно предприятие получает возможность 50%-ной предоплаты по этому тарифу с отсрочкой окончательной оплаты до 1.09.98 г., согласно договору на рекламно-информационное обслуживание.

Участники акции, разместившие заказ на сумму не менее 1000 гривен, получают бесплатную подписку на газету «Деловая Украина» на второе полугодие 1998 г.

Обращаться по телефонам:
(044) 517-72-77 — коммерческий директор.
(044) 517-78-11 — приемная.
(044) 517-88-45, 517-73-55 — тел/факс — рекламное бюро.

Не упустите шанс найти кратчайший путь к потребителю!

ОАО «Черниговское предприятие «Химволокно»

предлагает:

кордные ткани (капроновые и анидные)
полиамидные нити (текстильные, трикотажные, технические и многокрученые для рыболовства и зашивки мешков)
полиамидные грануляты (ПА-6 и ПА-66)
полиамидные мононити (леску) и волокна
товары народного потребления (леску и нить рыболовные в ассортименте, сетку бытовую, сетные полотна для парников и ограждения, мешки хозяйственные, нити швейные полиамидные, шпагаты упаковочный и сеновязальный, ткань рюкзачную, тесьму полиамидную различной ширины, шнуры бытовые крученые и плетеные, тросы буксирные лодочные и автомобильные, колготы женские в ассортименте, брюки спортивные мужские и детские, плавки мужские и детские, перчатки для производственно-хозяйственных нужд, шнуры отделочные, пряжу «Деснянка», трубки трикотажные, рюкзаки туристические, мочалки в ассортименте).

Новинка! Начинает выпуск и реализацию крашеных полиамидных текстурированных нитей (в том числе и чулочно-носочных ассортиментов: 2,2 текс x 1; 3,3 текс x 1; 5,0 текс x 1; 10 текс x 1; 5,0 текс x 2; 6,7 текс x 2; 10,0 текс x 2; 15,6 текс x 2).

Товары можно приобрести как на предприятии, так и в магазинах «Колорит», тел. магазинов: (0462) 142675, 160372, (04622) 21062.

Телефоны для справок: (04622) 43386, (0462) 160080, 160034, 160123.
Факсы: (0462) 101449, 101450.

За рішенням засновника, ПП «Поліграфбанксервіс» (Ужгород, вул. Собранецька, 152/48), зареєстроване Ужгородським міськвиконкомом 05.11.96 р., припинило свою діяльність. Претензії приймають за тел. 3-32-97 протягом двох місяців з моменту публікації.

ВАТ «КАТІОН»

реалізує на договірних умовах та по бартеру на с/г продукти та продукти харчування:

— радіоелектронні компоненти,
— обладнання, що було у вжитку:
— металообробне;
— спецтехнологічне;
— деревообробне;
— автотранспортне;
— нестандартна стендова апаратура.

А також товари свого виробництва:
— обладнання для сільського господарства:
млини — продуктивністю 6т/добу;
крупорушки для обробки гречихи — продуктивність 150 кг/год.;
кукурудзолущилки — продуктивністю 2,5т/год. сировини, що завантажується;
драчки для переробки проса на пшоно — продуктивністю 200 кг/год.
— деревообробні верстати;
— пилки маятникові;
— конденсатори.

Довідки за тел.: (03822) 29-572, 29-534, 29-637; факс.: (03822) 2-11-05, 2-11-85, 2-22-50.

НАСОСЫ ГЛУБИННЫЕ

ЭЦВ 4",5",6",8",10",12"

И БЫТОВЫЕ

со складов в Буче и по Украине

63 модели, станции управления и защиты, спецпровод

тел./факс (044) 240-51-79 (04497) 5-24-02

Региональные представители:
Черкассы: (0472) 16-09-29;
Волынская обл.,Горохов: (03379) 2-28-33;
Чернигов: (04622) 2-40-15;
Днепропетровская обл., Желтые Воды: (05652) 2-46-17;
Черновцы: (03722) 2-19-64;
Ровно: (0362) 26-76-22, 20-23-51, 29-69-40;
Черкасская обл.,Лысянка: (04749) 2-26-80.
Кировоград: (0522) 56-18-42.

"ПРИПЯТЬ"

Концерн «Чексил» — крупнейший в Европе

ЧЕКСИЛ

производитель шерстяных и полушерстяных тканей предлагает:

ткани и готовую школьную одежду.
Широкая гамма цветов.
Высокое качество.
Экологически чистое сырье.
Цены производителя.

Гибкая система оплаты.

По вопросам приобретения обращаться:
250023, г. Чернигов, ул. Щорса, 66, ДП «Чексил-маркет», тел. (0462) 142-204, 142-737, 152-293, 142-631,
а также в филиалы концерна:

252133, г. Киев, бул. Л. Украинки, 16, ФМС «Деснянка»	8 (044) 221-55-89.
340086, г. Донецк, ул. Артема, 49	(0622) 370-422.
333000, г. Симферополь, ул. Ялтинская, 20, к. 204	(0652) 254-770.
270001, г. Одесса, пер. Красный, 9, СП «Регион-Юг»	(0482) 264-733.
310000, г. Харьков, ул. Сумская, 1	(0572) 433-298.
290019, г. Львов, ул. Лемкиевская, 15	(0322) 521-985.
320089, г. Днепропетровск, ул. Новокрымская, 6	(0562) 920-495.
330027, г. Запорожье, ул. Космическая, 22	(0612) 952-570.

Арбітражний суд Київської області, (252033, м. Київ, вул. Жилянська, 58б) порушив справу про визнання банкрутом КСП «Абрамівський» (255225, с. Абрамівка Вишгородського р-ну Київської області; р/р 000406310 в АПБ «Україна» смт. Димер, МФО 321132, код 1376968).

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

"Кристалл" в миниатюре

Домашний микроспиртзавод

5 л спирта в сутки

цена - $ 2200

105275, г.Москва, ш.Энтузиастов,29
тел.:(095) 176-29-12,529-33-44

Правління ВАТ «Галант»

повідомляє, що 31 липня 1998 року о 10 годині за адресою: Київ, вул. Чорноморська, 1, відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний

1. Обрання правління.
2. Обрання спостережної ради.
3. Обрання ревізійної комісії.
4. Затвердження форми випуску акцій ВАТ «Галант».

Реєстрація учасників зборів проводитиметься з 9 до 9.45.

Акционерное общество **"Гостиница "Театральная"** сообщает, что общее собрание акционеров состоится 29.07.1998г. в 12 часов по адресу: г.Киев, ул. Голосеевская,7

Повестка собрания:

1. О завершении приватизации.
2. Об увеличении Уставного фонда.
3. О выборе регистратора.
4. Прочее:
а) о внесении изменений в учредительные документы в связи с изменениями в законодательстве;
б) утверждение внутренних нормативных документов общества;
в) об изменении названия гостиницы.

Автопокрышки и шины

более 70 типоразмеров по ценам ниже цен заводов-изготовителей, оптовым покупателям скидка. Возможен бартер на продукты питания. Самовывоз и вагонные поставки со склада в г. Днепропетровске.

Тел. (0562) 44-54-48; 44-24-06
Факс (0562) 44-24-06.

Довірче товариство з додатковою відповідальністю «Стандарт» ліквідується. Претензії приймають за адресою: Київ, бульвар І. Лепсе, 8, тел. 484-13-54

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Закрите акціонерне товариство «Дніпрокераміка» (свідоцтво № 142, видане Пологівською районною держадміністрацією Запорізької області 24.11.1997 року) повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймають протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Київ, пров. Рильський, 10.

У номер

● *Київ*

Переговори тривають

В Україну прибула місія 2-го європейського департаменту Міжнародного валютного фонду.

Як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», експерти місії продовжать переговори щодо підготовки трирічної програми розширеного кредитування EFF, загальний розмір якої може становити близько 2 млрд. доларів.

Водночас за підсумками цього візиту експерти місії МВФ, можливо, не зможуть рекомендувати винести програму EFF на розгляд ради директорів, оскільки Верховна Рада ще не схвалила програму дій уряду на цей рік і не прийняла уточненого закону про держбюджет на 1998 рік, який передбачає скорочення бюджетного дефіциту з 3,3% до 2,5% від ВВП.

Зниження бюджетного дефіциту є однією з умов надання кредиту МВФ.

● *Чернівці*

Педагоги беруться за перо

Останнім часом вийшло в світ кілька видань, авторами яких є буковинські вчителі. Скажімо, педагог з міста Кіцмань Василь Місевич видав посібник з географії, до якого ввів і великий розділ про географію Буковини. Методист Чернівецького міського управління народної освіти Марія Пелех упорядкувала збірник диктантів, в якому використала тексти з творів буковинських письменників, краєзнавців, істориків. Методист інституту післядипломної освіти Дмитро Жмундуляк видав навчально-методичний посібник «Українознавство в запитаннях і відповідях».

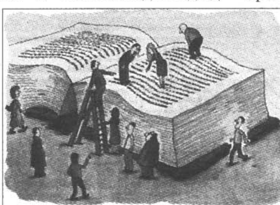
Колектив Української державної будівельної корпорації висловлює глибоке співчуття президенту корпорації Пелиху Юрію Костянтиновичу у зв'язку з тяжкою втратою — трагічною загибеллю в автокатастрофі

сина Євгена.

Одні пожинають урожай, інші – податки

Презентації

Посібник, в якому узагальнено досвід реорганізації сільськогосподарських підприємств Донеччини, підготувала Міжнародна фінансова корпорація. За підтримки Британського фонду «Ноу-Хау» ця організація здійснює в області згаданий проект. За ним вже реорганізовано 41 колективне сільськогосподарське підприємство. Керівники проекту пообіцяли, що посібник (його тираж 20 тисяч примірників) безкоштовно отримають усі КСП України, які бажають реорганізуватися, а також фахівці управлінь сільського господарства, земельних ресурсів, керівники районної та обласної ланок. Видання складається з двох томів і містить поетапний виклад так званої «донецької моделі», а також витяги із законодавчих актів, зразки необхідних документів тощо.

Ставлення до земельної реформи неоднозначне, хоча статистика свідчить: за підсумками минулого року в середньому по області рентабельними виявилися 10 відсотків сільськогосподарських підприємств, серед реорганізованих — 23 відсотки. Господарства відрізняються одне від одного, і найуспішніше йдуть справи там, де міняється не тільки вивіска, а й порядки. Голова фермерського господарства зі Слов'янського району Микола Нотченко пригадує, коли в колгоспі на трьох тисячах гектарів 60 механізаторів не встигали упоратися. Нині майже на такій самій площі фермерові вистачає 14 механізаторів.

Щоправда, нові господарі успіхами воліють не хвалитися, натомість одностайно лають податкове законодавство і податківців. В Артемівському районі податкова адміністрація подала позов про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «АТО», утвореного після реорганізації КСП три роки тому. Приводом для цього стала заборгованість з податку на додану вартість. І хоча підприємство вже розрахувалося з колгоспними боргами, що дісталися у спадок, а сусідні КСП роками не платять до бюджету і не повертають кредити, — тиснути через суд намагаються саме на сильного, а не слабкого. «Що краще працюєш, то невигідніше, — підсумував директор «АТО» Олександр Лантух. — Прошу: почекайте до жнив, тоді розрахуємося — не хочуть. Складається враження, що все робиться, аби іншим не кортіло йти на реорганізацію».

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Ризикни — і будеш з хлібом

(Початок на 1-й стор.)

— Але господарствам області не позаздриш: вони не мають державомовлень на хліб, — ділиться генеральний директор обласного підприємства ДАК «Хліб України» В. Шевченко. — Їм самим доведеться шукати ринки збуту. Те, що ми зможемо, — це прийняти від господарств за плату зерно на зберігання та просушування. За дорученням власника хліба ми готові взяти на себе і клопіт з реалізацією: знайти покупців, «утрясти» ціни.

Звичайно, розраховуватимуться за це господарства зерном. А ще їм доведеться віддати борги за пальне, міндобрива, насіння, ремонт техніки або її оренду. Адже відсутність держзамовлення на хліб — це і відсутність фінансування. Правда, у селян були великі надії на постанову № 220, яку уряд прийняв у лютому. Вона передбачала фінансове забезпечення сільгоспробіт; зокрема, у Миколаївській області — у три мільйони сто тисяч гривень. Отримали миколаївці лише п'яту частину. Потім фінансування припинилося. Ось чому в деяких районах навіть є неорані землі.

Сподіватися ж на банківські кредити неможливо, бо це кабала. Миколаївська філія акціонерного банку «Україна», яка колись підтримувала сільгоспвиробника, сама, як кажуть в області, «лежить». Правда, кошти на облаштування в Миколаєві нового керуючого філією, який приїхав з іншої області, знайшлися. Добротний будинок і престижний автомобіль він придбав завдяки довгостроковому кредиту під дуже смішні проценти.

А от керуючий філією банку «Аваль» С. Прудкий господарствам області видав кредит у сім мільйонів гривень (під 50 відсотків річних) на вирощення соняшнику. З цією культурою менше ризику, і покупці на неї є. Допомогла селянам і філія місцевого «Приватбанку». 24 тисячі тонн міндобрив господарствам області поставила агрофірма «Родючість». Пальним забезпечували фірми «Нібулон», згадуваний уже «Агросервіс» та деякі інші. Звичайно, все це — під чесне слово керівників районів і господарств, які мають розраховуватися грошима від продажу майбутнього врожаю або зерном. На жаль, не завжди з фірмами, що ризикують своїми грошима весною, повністю розраховуються восени. Але керівники «Родючості», «Нібулону», «Агросервісу» та й інших акціонерних товариств щоразу роблять те, чого село чекає від держави: замовлення на виробництво зерна, соняшнику, буряку. Тобто забезпечують селян роботою, а сільгосппідприємствам дають надію на виживання.

От на що держава в особі місцевих фіскальних органів щедра, так це на перевірки фірм, які ще працюють і поповнюють бюджет «живими» грошима. З деяких працівники податкової інспекції та міліції не виходять місяцями, паралізуючи роботу бухгалтерій. Звісно, не йти ж їм на суднобудівні заводи, які колись годували область, а тепер мають великі борги перед бюджетом. Та це тема окремої розмови.

Нині у південній області всі з надією поглядають у бік села: чи вдасться без втрат зібрати вирощене? Адже у майбутній урожай одні вклали свою працю, другі — кошти і тепер сподіваються на те, що будуть з хлібом.

Олександра МЕНТЕЛЬ,
Ярослав СЕРГІЄНКО.
Миколаївська область.

Ось що дотація життєдайна робить

Надбання

ПОСТАНОВА КАБМІНУ, що передбачає надання тваринникам дотацій за здану ними на промислову переробку сировину, вплинула на роботу молочної промисловості. Цього разу — позитивно. Варто нагадати: папірець завдяки тиску на уряд з боку працівників галузі з'явився наприкінці минулого року. Відтоді за завезене на переробку молоко товаровиробник отримує дотацію. У кожній області платять по-різному. Так, у Запорізькій селянам припадає 32 копійки у розрахунку на гривню зданого, а у Чернігівській — 21. В середньому по країні виходить 23,5 копійки.

Не можна сказати, що такий «поворот» перетворив невеличке молочне джерельце, що пробивало собі шлях від села на державні підприємства, на потужну ріку. І все ж... Усі категорії господарств, повідомили в Національній асоціації «Укрмолпром», за останні п'ять місяців продали заготівельним організаціям 868 тисяч тонн білого продукту — на 18,5% більше, ніж за аналогічний період торік. Та до «молочної стабілізації» ще далеко. Переробні потужності вдалося завантажити лише на 20%: вітчизняні підприємства спроможні переробляти 20 мільйонів тонн сировини щороку, а пропускають поки що 4 мільйони тонн. Втім, помітне скорочення обсягів виданого «на-гора» державними заводами цільного молока його дефіциту на внутрішньому ринку не створив: для головного споживача, пересічного міського жителя, цей продукт дедалі частіше перетворюється на розкіш. Закордон нас також не врятує. Молокопродукцію made in Ukraine споживають там не надто охоче. Так, Росії сир або масло вигідніше купувати в Польщі чи Новій Зеландії. І не дивно. Енергоємні переробні потужності плюс система податків роблять українські товари для експорту надто дорогими.

Шкода, але й селянам фінансово звестися на ноги постанова також мало допомогла. Дотація потрапляє не на спеціальний рахунок господарства, як пропонували фахівці, а на загальний. Звідти гроші одразу йдуть на погашення податкових боргів.

Галина КВІТКА.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235352.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311113.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0